

Ch b n bè, tôi mu n ông chu n b tình th n đ hi u hai t khác âm nh ng đ ng nghĩa: “lạ y v” và “đi tù”

G i ông!

Tôi v a nh n đ c thi p m i c a ông cách đây 2 phút. Th là tôi s p toi vài lít, còn ông s p toi c cu c đ i...Gi này tôi có khuyên nh ch c cũng không nh m nhò gì, b i khi ông trao nh n c i cho v ông cũng có nghĩa là v ông đã x nh n c i vào... mui ông (Đ y, chúng ta luôn thua t khi tr ng tài th i còi b t đ u hi p đ u).

Ch b n bè, tôi mu n ông chu n b tình th n đ hi u hai t khác âm nh ng đ ng nghĩa: “lạ y v” và “đi tù”.

M v tôi (th này dành riêng cho ông nên tôi g i nh v y, n u m y bi t thì tôi t án treo chuy n vào tr i, t 6 tháng chuy n sang chung thân, t chung thân đ n t hình... mong ông gi m m, gi mi ng cho), m v ông và các m v trên đ i tuy không cùng cha, cùng m nh ng đ u gi ng nhau b i dòng máu chi m h u lúc nào cũng ch y r n r t.

M y đ đ ng tình yêu và s chi m h u. Cái thân xác này, m chi m h u đã đành, nh ng cái kho ng th i gian bé tí t o vênh ra vào gi a gi ăn tr a cũng b m ki m soát ch t ch . Gi tr a ngh ng i tí chút, Yahoo Messenger ph i vàng khè, thi tho ng m xì-pam m t cái. Không th y thì m g i đ i n tho i, g i bàn, di đ ng, không đ c thì m g i cho đ ng nghi p. Ông có tin không, 8 năm nay, ch a bao gi tôi thoát kh i t m m t m . M g i th là yêu, là quan tâm, lo l ng...

M i l n thông báo đi công tác là tôi ph i l y tình th n, m mi ng nh ng i có l i và y r ng m t m dài nh cái b m. M bu n vì không có ch ng trong 2,3 ngày, còn tôi nh m c trong b ng vì không “b” yêu th ng, lo l ng ít nh t trong 48 gi .

Mồ thuê ô-sin đỡ trông con, còn mẹ rảnh rang đỡ ... trông tôi.

Năm thì mẹ tôi họ mẹ tôi cấp cho cái “quota” để đi bù khú với đám bạn... 10 năm không gặp. Mà đám bạn đó, ai, ở đâu, làm gì, đi đâu thì tôi bị nhiều... mẹ đưa tôi vào trong bếp nhà phi thuyền mà đôi khi tôi nghĩ người tôi trốn không thấy ai có. Và suốt cái buổi nhậu hi vọng mọi chuyện sẽ rảnh rỗi. Nghe bạn nào thì mẹ hỏi: “Tôi sao bạn thấy, có phải là nhậu xong rồi đi karaoke bàn tay vàng?”, im lặng thì mẹ dán tai vào, rít lên: “Tôi sao yên tĩnh, có phải là nhậu xong rồi mò vào nhà nghỉ?”. Nếu đêm đó tôi mà về muộn thì quạ là thối mả kìa. Biết mình có lỗi, tôi rón rén bước vào nhà, vén màn thò tay kinh khi thấy mẹ tóc tai đỏ ngời, mặt thâm quầng, người nhìn trừng trừng lên trên nhà (sau này tôi mới biết mẹ quạ là cao tay, mẹ vẫn ngủ, ngáy ngon lành, nhưng khi nghe tiếng gõ cửa, mẹ người phớt tay, xoa cho tóc tai đỏ ngời, quạ tí phớt mặt màu chì vào quanh mặt, rồi người chập chững như thối kiêu (trên cơ). Cho dù, có mặt rồi vì bia rượu, tôi vẫn cố gắng trốn đi vì đó là phép thưa chuyện. Vội vã sáng sau, chập chờn hơi sức, đã nghe thấy tiếng mẹ cha chửi, xoong nồi xèo xèo, mẹ quát chửi, chửi mè, đánh con chí chèo...

Và tôi, cố gắng tìm thân xác bèo nhèo - 8 năm trước còn lầy chằm, hào hoa nhứt lớp (ông biết mà) - dắt xe ra khỏi cửa, đưa tôi đến nơi sau, đưa bé người trốn (mà vẫn thò tay cù nhau), khăn bịt mặt, nón trùm đầu, sặc sỡ, cấp sách... lòi thôi như dân tộc nọ.

Than ôi, làm người đã khổ, làm chàng còn khổ hơn gấp bội!

Đôi khi (nhất là khi tôi nộp cho mẹ mặt cạo tiệt), mẹ cũng nói chút gì cho tôi “thối”, nhưng cũng chỉ là “thối hệt”, nhất quyết không cho “thối dài”.

Về nhà, nếu tôi đi đâu thì mẹ tra: “Số em nào gọi hay sao mà đi”, nhưng cũng có đi đâu thì tôi đi là tôi đi mình thon thoát. Không nghe cũng chửi mà nghe thì con người mẹ tôi vẫn mình, lầy sặc. Tôi phải nói thật to, càng ông càng nói, càng thô bạo (mày, tao, ông, tôi) càng tôi, đi rồi thì tôi hoành tráng, vùng chân, vùng tay dù có khi đưa dây bên kia chửi hỏi mọi câu: tài liệu ở đâu? Nếu tôi nói nhảm thì mẹ sẽ cho là có vấn đề, mẹ sẽ kháo, sẽ tra cày đêm cho ra vấn đề ... vì sao nói nhảm.

Thực ra mẹ (và các mẹ) lo ngại thật, thân thể phi phạm như các mẹ thì tôi (và chúng ta) là vớ quýt chứ có là vấn đề mà đâm cũng thế thôi.

Ông có biết, khi về nhà bạn mặt cạo rồi chúng ta phải thấy nào các mẹ mẹ tôi hài lòng không?

Câu hỏi không bao giờ có đáp án, bởi:

Nếu ông câu hỏi: Mẹ cho là ông có bệnh ruồng rẫy với con.

Ông vui vẻ: Mẹ cho là ông có bệnh nên phải phải, hàng chí.

Ông chu đáo: Mẹ cho là ông có bệnh nên phải phải, hàng chí.

“Lạ y v” hay “đi tù” cũng thôi c thôi!

Tác Giả: L ch lăm

Thứ Sáu, 28 Tháng 5 Năm 2010 22:50

Nói chung, trong m t các m v t cho mình là S -l c Hm, ki u gì ông cũng “ph i” có b .

M x u cũng b o t i ch ng, già cũng b o t i ch ng (th i gian m dành đ qu n thúc đầu có ch u vào sa-lông làm đ p bao gi). Tu n r i, xem chung k t hoa h u, tôi toàn nhìn... ngón chân cái, thi tho ng m i dăm li c tr m m y em. Tri t lý c m-ph luôn đóng đinh trong đ u m , mà m đầu có bi t c m có th ăn c m ngu i ho c chiên, ch ph có ai ăn ngu i hay chiên bao gi . C m dù không ngon nh ng ngày nào ng i ta cũng có th ăn, còn ph thì ai có th x i tri n miên.

Nói chung, y v là đi tù, đó là chân lý (dù r ng ông v n m t lòng yêu qu n giáo). Ông c chu n b tình th n đi, cái gia đình lý t ng mà ông m c r i s thành cái c i xây 1 ch c năng, xây h t m i c m trai tr thành món sinh t bèo nhèo.

Hôm nay, tôi có h n 1h t do, dĩ nhiên tôi ph i nói đ i m , ph i huy đ ng b n đ ng nghi p, ph i y l c em l tân đ l m có ki m tra. Nh ng tôi m t 25 phút vi t th cho ông, còn 35 phút n a tôi ph i đi lai rai c c bia v i b n bè tr c khi... chui v l ng.

Gi này năm sau, n u ông quá b c xúc, c đ n tôi, tôi ch cho ông cách kh i nghĩa mà không b dìm vào b máu.

Tôi đi đây. Không, tôi b t đ u kh i nghĩa đây. Cũng ph i ch n quán bia g n g n, vì còn cái đ ng h công t mét n a ch ...

Chào ông,

Mr. L ch Lăm